

“Canta davant la Verge Immaculada”

Déu Omnipotent, Totpoderós, Sapientíssim, havia d'escollir la seva Mare.

8 de desembre

¿Tu, què hauries fet, si t'hagués calgut escollir-la? Penso que tu i jo hauríem escollit la que tenim, emplenant-la de totes les gràcies. Això va fer Déu. Per tant, després de la Santíssima Trinitat, hi ha Maria.

—Els teòlegs estableixen un raonament lògic d'aquest cúmul de

gràcies, d'aquest fet de no poder
estar subjecta a Satanàs: convenia,
Déu podia fer-ho, doncs ho va fer. És
la gran prova. La prova més clara del
fet que Déu envoltà la seva Mare de
tots els privilegis, des del primer
instant. I així és: formosa, i pura, i
neta d'ànima i de cos! (Forja, 482)

Tota tu ets bonica i en tu no hi ha
taca. —Ets hort tancat, germana
meva, Esposa, hort tancat, font
segellada. —*Veni: coronaberis.*
—Vine: seràs coronada (Ct 4, 7, 12 i
18).

Si tu i jo haguéssim tingut poder,
també l'hauríem feta Reina i Senyora
de tota la creació.

Un gran senyal aparegué en el cel:
una dona amb corona de dotze
estrelles damunt el seu cap. —Vestit
de sol. —La lluna als seus peus (Ap
12, 1). Maria, Verge sense màcula,
reparà la caiguda d'Eva: i ha trepitjat,
amb la planta immaculada del seu

peu, el cap del dragó infernal. Filla de Déu, Mare de Déu, Esposa de Déu.

El Pare, el Fill i l'Esperit Sant la coronen com a Emperadriu que és de l'Univers.

I li reten homenatge de vassalls els Àngels..., i els patriarques i els profetes i els Apòstols..., i els màrtirs i els confessors i les verges i tots els sants..., i tots els pecadors, i tu i jo.
(Sant Rosari, 5è misteri gloriós)